

TORONYIRÁNY

XIX. 17.

2025. április 27.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

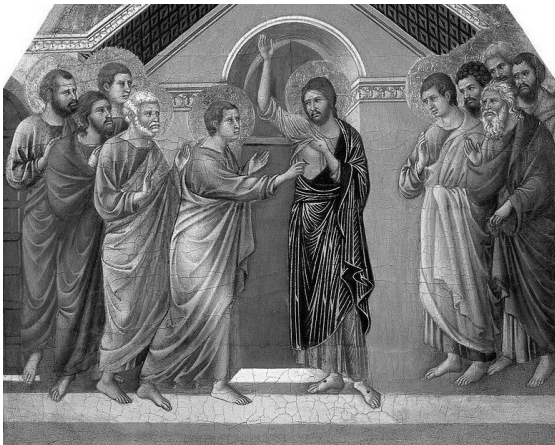
Húsvét 2. vasárnapja

Az isteni Irgalmasság vasárnapja

Könyörgőnap a jó termésért - Búzaszentelő

Április 29. Sienai Szent Katalin, szűz és egyháztanító, Európa társvédőszentje

Május 3. Szent Fülöp és Jakab apostolok

Jézus feltámadása válasz volt földi életére. Ő egész működésében a mennyei Atyával szemben Fiúnak mutatta magát. Az Atyát akarta megdicsőíteni engedelmességével, hódolatával, a tőle kapott küldetés teljesítésével. Teljesen a Fiú magatartását fejezte ki szenvedésében és halálában is. Erre a bizalomra és engedelmességre kellett válasznak jönni, hiszen ez a fiúság nem Jézus „beképzeltése” volt. Ő természetfölötti erővel igazolta fiúságát. Az Atya teljes választ csak úgy adhatott, hogy feltámasztotta a halálból, nem pedig úgy, hogy megmenti a haláltól. Abban ugyanis nem lett volna benne a halál legyőzése: nem igazolta volna azt, hogy a mi halálunkat is le tudja győzni. A feltámadás hite tehát annak mond valamit, aki keresi az élet megoldását. Annak, aki meglátja, hogy az életben vannak szellemi értékek, hogy az ember keresi az igazságot, a boldogságot, s a szeretetet a legmagasabbrendű emberi megnyilatkozásnak tartja. A feltámadás hitében éppen ez van benne: az élet teljessége, a szellem szárnyalása, az igazságosság győzelme és a szeretet örök voltának megpecsételése.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

1. ApCsel 5,12-16 Jézus követői az apostolok köré gyűlve jöttek össze rendszeresen a jeruzsálemi templom Salamon-csarnokában, a nép nagy becsben tartotta őket, és számuk napról napra növekedett.

2. Jel 1,9-11a.12-13.17-19 A Jelenések Könyvének szerzője Patmosz szigetén száműzetésben élve apokaliptikus, költői képekben írja le prófétai látomásait.

3. Jn 20,19-31 A feltámadt Krisztus boldognak mondja Tamás apostolt, aki találkozásukkor megvallja hitét, de még boldogabbnak mondja azokat, akik már nem láthatják őt, de mégis hisznek benne.

Az apostolok körében

A szinoptikusok az apostoloknak szóló megjelenést csak általánosságban jellemzik. Céloznak arra, hogy Jézus velük együtt evett és ivott, megmutatta magát testi valóságában, szemükre vetette, hogy olyan nehezen hiszik el feltámadását, de a részletekre nem térnek ki. A fő hangsúly az apostolok küldetésén van. Máté ezt a küldetést is szembeállítja az ószövetségi törvényhozással, amely a Sínai-hegyen ment végbe. Jézus Galileában „egy hegyre” rendeli apostolait, s úgy áll eléjük, mint az Úr, aki minden hatalmat megkapott a mennyben és a földön. Az egész világra küldi apostolait, hogy tanúságot tegyenek mellette, és az embereket tegyék tanítványává, ő viszont megígéri, hogy velük marad a világ végéig. Márk könyve szintén a küldetéssel végződik, s Jézus a saját jelenlétéről és a karizmatikus erők kiadásáról biztosítja apostolait. A meggyőződés tehát az volt, hogy az egyház küldetése és ereje a húsvéti eseményből ered. A kegyelmi erők szemléltetésére Márk képeket használ, és azt akarja mondani, hogy a hit győzedelmeskedik a rossz minden fajtája fölött, s megszerzi az örök életet. Lukács összefoglalólag állítja, hogy Jézus igazolta előttük feltámadása valóságát, megnyitotta szemüket az ószövetségi jóvendölések helyes értelmezésére, azután küldetést adott nekik, hogy hirdessék a megtérést és a bűnök bocsánatát az egész világon. Szerinte tehát Jézus műve Isten irgalmának kinyilatkoztatása és realizálása volt. János evangéliuma őrizte meg számunkra azokat a jeleneteket, amelyekből kiolvashatjuk, hogy Jézus feltámadása után ugyanazzal a szeretettel, megértéssel és közvetlenséggel kezelte tanítványait, mint előbb. Ezek a képek jelzik a mennyei közbenjárásnak módját is. Az egyház vigasztalódik azon, hogy Jézus igazi emberi szeretettel és megértéssel képvisel bennünket az Atyánál. János közelebről azt a megjelenést említi, amely húsvét napján este történt, s amelyről Lukács is megemlékezik az emmauszi tanítványok visszatérése után.

A tanítványok zárt ajtók mögött vannak. Félnek a zsidóktól, hiszen reggel óta elterjedt a hír, hogy a sír üres, és hogy az asszonyok angyali jelenést láttak. Sőt Péter is azzal jön közéjük, hogy látta a feltámadt Urat. Míg ezekről beszélgetnek, megjelenik Jézus és szokásos módon üdvözli őket: békesség nektek. Ebben a „salom” szóban már benne van a megbocsátás és a természetfölötti világ békéje. Jézus az Atyánál van, és onnan közvetíti a kiengesztelődést. Azután igazolja magát előttük: megmutatja sebeit, a keresztrefeszítés nyomait. Itt azonban meg kell jegyeznünk, hogy a megdicsőült testen nincsenek fájó sebek. Ott már minden csak a földi élet emléke és jutalma. Miután ő átment a természetfölötti rendbe, az apostolok testi érzékeikkel különben sem foghatták volna fel jelenlétét, ha Jézus nem maga ad jelt magáról. Úgy jelent meg nekik, hogy láthatták és érzékelhették, tehát mintegy áttette magát a földi valóságba. Az evangélista hangoztatja a testi megjelenést, hogy a hitnek alapot adjon. Az apostolok Jézus valóságos megjelenésének voltak a tanúi, s az üdvösségről is azért beszélhettek, mert Jézusban testi valóság szerint megmutatkozott az üdvösség. Ezután János is a küldetést írja le, amely Isten irgalmának közvetítésére szól. „Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket.” Az egyház küldetése tehát az övének a folytatása. Ő a Lélek erejében jött, emberségét a Szentlélek kente föl és hatotta át. Ezt a Lelket továbbadja az irgalom közvetítésére: Vegyétek a Szentlelket, akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer... Az egyház különleges természetfölötti hatalma lesz ez. Nem azzal fog diadalmaskodni, hogy a tudományt, a művészetet, a kultúrát képviseli. Ezt minden természetes intézmény megteheti. Az egyház az Istennel való kiengesztelődés intézménye lesz, s ezen keresztül az egymás közötti szeretetet és békességet is szolgálja. A megbocsátó hatalom Istentől van, az apostolok és utódaik, mint Jézus helyettesei adják a feloldozást. A bűnbánatnak ez az intézményesítése azt a célt szolgálta, hogy a hívő ember gyarlóságai ellenére se veszítse el reményét. Jézus türelme és nagylelkűsége a Tamással kapcsolatos epizódban tükröződik. Ő nincs jelen az első megjelenés alkalmával. Amikor hallja a többiek elbeszélését, hitetlenkedik. Szavaiban benne van minden kor kételkedő emberének a lelkiülete. Az evangélista talán nem is annyira Tamásra gondol, mint inkább ezekre a kételkedőkre. Ha csak nem látom és nem érintem, nem hiszem. Amikor egy hét múlva Jézus újra megjelenik, Tamáshoz fordul. Nyújtsd ide az ujjadat, nézd a kezemet, érintsd oldalam sebét, ne légy hitetlen, hanem hívő. Jézus eljárása a kegyelem osztogatásának a képe. Ő nem szűnik meg figyelmeztetni és rávezetni az embert a hit elfogadására. Nem fárad bele, nem sértődik meg. Tamást ez a jóság hatja meg, annak hatása alatt mondja ki a vallomást: „Én Uram, én Istenem” Itt sem az a fontos, hogy Tamás ezekkel a szavakkal fejezte-e ki a hitét, hanem az, hogy ez az egyház hite és hitvallása. Végül Jézusnak az utókor számára is van üzenete: Boldogok, akik nem látnak, és hisznek. Az egyház tanúsága alapján éppúgy lehet hinni, mint a megjelenések alapján. A megjelenés sem kötelezte hitre az apostolokat, hanem észszerűvé tette a hitet. Ugyanígy észszerűvé teszi az egyház tanúskodása is. A hitben mi is ugyanazt a bizonyosságot szerezhetjük, s ugyanaz az öröm tölthet el, mint az apostolokat.

Gál Ferenc

A türelmetlenség évei

A 15-17 éves önmagatok megismerése (1.)

Rovatunkban a neveléssel kapcsolatos témákkal foglalkozunk a Don Bosco Kiadó által e témában megjelentetett kiadványok ismertetésével, a kiadó engedélyével. Mostani számunktól Don Bosco által alapított Katolikus olvasmányok magyar nyelvű sorozatából „A türelmetlenség évei – A 15-17 éves önmagatok megismerése” című kiadványból folytatásokban közlünk részleteket. A fiataloknak ajánlunk hétről-hétre egyszerű és hasznos útmutatókat, hogy fölös félelem nélkül nézzenek szembe a saját 15-17 évükkel.

Az emberi lét minden korszaka tele van vágyakkal, törekvésekkel egy ígéretes és jobb jövőt illetően. Az egyik korszak legfrappánsabban a tavaszhoz hasonlítható, fehérben vagy rózsaszínben pompázó elevenségével és az álom gazdag tömörségével. Ez a serdülőkor. Az élet nem egy simán sikló hajó, amely magától szeli a habokat a boldogság kikötője felé. Ezen a hajón mi vagyunk a kormányosok váltás nélkül, felelősségünk az irány meghatározása. A mi dolgunk eldönteni, milyen utat követünk az izgalmas, édes szerelemben, hogyan nézünk szembe a magányosság szorongató napjaival, mifajta boldogságot keresünk, mi magyarázatot adunk kudarcainknak, miként kamatoztatjuk képességeinket mások javára. Ha keresztbe tett karokkal engedjük, hogy az ár sodorjon magával, akkor is mi vagyunk felelősek életünkért. Száz és még egy segíthet nekünk, de egyetlen egy sem helyettesíthet minket a mindent kockáztató életvitelben. (Fiúk katekizmusa/2, 10-11. oldal)

Tények

Íme, az élet

A kamaszkori „láz”

„Mi a csuda van velem? Nem ismerek már magamra. – Ugyan. Ismertem magam valaha is? Valami izgat, más szeretnék lenni. Néha úgy érzem, hogy egy vadidegennel élek együtt. Magam se tudom, hogyan álllok.” (András)

Helyesen látta az, aki azt állította, hogy a serdülőkor egy izgalmas – válságos korszak. Mi tagadás, az élet egyetlen szakaszában sem jelentkezik a szituk ennyire kiélezetten, ennyire fájdalmasan. Minden új jelenség egy új kihívás, de ugyanakkor igen nagy öröm, vagy igen nagy csüggedés forrása is.

„Elégedetlen vagyok, semmi sincs ínyemre, kezdve a nevemmel. Ha megelégedett embereket látok, dühös leszek. Magamat sem értem egészen és szeretnék más lenni vagy legalább 20 éves, és hány éves vagyok? – Csak 15.” (Erzsike)

Az új Fiúk katekizmusa II. így beszél rólatok: „Erjedő, fortyogó erők jelentkeznek bennünk zsarnokoskodva egy teljesebb, tökéletesebb élet után. Szükségét érezzük annak, hogy a magunk eredeti módján fejezzük ki magunkat, kerget a vágy, hogy elmondjuk a bennünket annyira égető eszméinket és élményeinket. Barátok és barátnők után kutatunk, összejövetelekre járunk, hogy megosszuk és megbeszéljük problémáinkat, beszámoljunk életkedvünkről és elmondjuk örömeinket. Ezeknek az erőknek szorításában azonban megkóstoljuk az első csalódásokat is, a bántó és sokszor értelmetlen emberi hozzáállást, a keserű magányt, a jövőnköt illető, az életet bonyolulttá tevő tévedéseket. Születhet ebből életuntás is vagy olyan lelkiállapot, hogy egyik napról a másikra élünk.” (10. oldal)

Csaknem mindnyájan átélitek a kamaszkornak ezt a növekedési és fejlődési szakaszát, mialatt a szívetek csurig van félelemmel: így a tévedés elfogadásának és az abba való beletörődésnek félelme, hogy megbírálnak és kigúnyolnak benneteket, váratlan iskolai nehézségekkel találjátok szembe magatokat, szüleitekhez való viszonyotok olyan feszültté válik, mint hegedűn a húr.

„16 éves fiú vagyok, sovány és vékony. Az iskolai tornaórákon csak titokban merek levetközni, ne lássák barátaim a testemet. Kamaszodásom idejét félelem és rettegés tölti be. És ez elszigetel, emiatt teljesen társztalan vagyok.” (Jancsi)

„Semmi sem sikerül nekem, az égvilágon semmi! Sem az iskola (vannak tanárok, akik mérlegelés nélkül adják a jegyeket), sem a család (az anyém, ki tudja miért, de haragszanak rám), sem a barátság (néha úgy érzem, hogy barátaim nagyképűvé tesznek vagy mások ellen használnak ki), sem az édes szerelem. Igaz, fura természetem van! Bár mindenre nyitott lány vagyok, mégsem tudok a fiúkkal őszintén kommunikálni.” (Stefánia)

Ha sötét fölöttünk az ég

A test növése és a személyiség fejlődése idején eljön egy pillanat, amikor nagyon megérint az élet terhét: ha tükrörbe néztek, az a nő, az a férfi, aki visszanéz rátok, szinte sohasem azonos az eszményivel, akit elgondoltatok magatokról. Selejtnek tartjátok és elégedetlenek vagytok vele... De fogadjátok el magatokat olyannak, amilyenek vagytok!

„Elnézegetem magam a tükrömbe és utálkozom, mert senkire sem hasonlítok. Sőt, ha tovább folytatom a vizsgálódást, egy-két testi hibát is fölfedezek, fogaim szabálytalanok, orrom se egyenes. Ez aztán végképp ellenszenvenessé és gyűlöletessé teszi személyemet. Nézegetem magam, majd megfricskázom tükrömbeli orromat és gúnyosan- dühösen a Hófehérke című operettből a királynő szavait idézem, kiforgatva: >>Fényes tükrök, ki annyit láttál, szökét és barnát megcsudáltál, ugyebár tudod, országomban a legrútabb én vagyok!<<” (Klára)

„Egyke lány vagyok. Boldognak mondhatnám magam, de nem vagyok az. Anyu-apu babusgatnak. De anyu nem engedi, hogy betegyem lábam a konyhába, azt mondja, csak bajt csinállok ott. Ha meg bezárok a szobámba és olvasgatok, az ajtón keresztül hallom: ingyenélő parazita. Ezért persze bosszankodom. Apu >>nyikorgónak<< hív, mintha még mindig öt éves lennék. Lenne már vége az egésznek!” (Veronika)

„15 éves vagyok. >>Legénynek<< szólítanak, de én jól tudom, hogy csak >>kamasz<< vagyok. Bennem minden bonyolult, bozontos és zavart. A szívem egy kicsinek a szíve, a hangom azonban férfihang! Lassan borotválkoznom kell, mégis jólesik a cirógatás és ízlik a cukorka. Azt hiszik, semmit sem tudok az életről, ezért leveszik a hangerőt, ha egyfajta témák kerülnek szóba a lakásba. Máskor meg meggondolatlanul olyan durva szavakat használnak, amelyek robbanást okoznak bennem. Egyszer gyenge és gyengéd vagyok, máskor magam is meglepődöm erőm miatt. Öt évet adnék életemből, igenis öt évet, csak vége lenne már ennek a gyűlöletes kamaszkornak... De még öt év és férfi leszek. Jogaim lesznek, melyeket senki le nem tagadhat, el nem vehet és ki nem csúfolhat.” (István)

Ezek lelki élmények, lelki érzetek, melyek 15-17 éves korban előírásosan jelentkeznek ebben a formában. Lázba hoznak, szinte perzselnek benneteket és ti megzavarodtok, pesszimisták lesztek, jövőtök csalóka délibábnak rémlik.

De ez csak egy „tavaszi zápor”, célja felébreszteni az alvó életcsírákat, kialakítani az új, érettebb személyiséget. Elégedetlen kamasz lányok, kamasz fiúk, néhány év és ti remekül érzitek majd magatokat akkor a saját született bőrötökben!

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Barátság és megbékélés

A cselekvő együtt-látás ma különösen sürget. *Prohászka Ottokár* aki 1927-ben távozott az örökkévalóságba, egyik tanulmányában erről már ekként ír: „A vallástalan kultúra, a laicizált életmód terjed, mint a mozgó mocsár, mint a prérik gypéjűje, mint a mótely; csak ha kezet fogunk mindnyájan, leszünk képesek neki ellenállni (...) ne ereszkedjünk ízetlen vallási vitákba, ne tágítsuk szét, s ne keserítsük el a köztük sötétlő szakadékot.” Valószínűleg *Prohászka* itt a „tágabb értelemben vett ökonomizmust, baráti kézfogást sürgeti. Láttá a jövő Európáját. És mintha „előkészítette” volna maga is a II. vatikánumot, sugalmazott volna hazája és a világ egyházának.

Ismeretes Szent XXIII. János, Szent II. János Pál és napjaink ökumenikus törekvése, amelyre az öreg kontinensnek nagy szüksége van; a szekularizáció útján már jócskán előrehaladt nemzeteknek. Főleg hogy az európai alkotmány megfeledkezett a kereszténység nevelő és fölnevelő erejéről a századok során. *Szabó Ferenc* jezsuita író, gondolkodó három éve megjelent könyvének (*Prohászka Ottokár élete és műve*) a székesfehérvári püspök üzenetét összefoglaló fejezete kiemeli: „*Prohászka* lelke-szelleme (...) tűz volt, mely gyújtott és világít ma is egy évszázad távlatából, ma is, amikor Magyarország... keresi... az erkölcsi megújulást.”

A fönti mondatok között egész fejezet lelhető, hiszen korunk meglehetősen zilált eszmei áramlatában az ezerszer keresett igazság – úgy tűnik, nádrengtetegbe veszett – a legegyszerűbben úgy lép elő, ha a gondolkodás tisztaságában, józanságában, a lelkiismeret centrális körében értelmezzük. Ehhez nem megfelelő a felszínes kézfogás, amelynek gesztus-tartalmát senki sem értheti úgy, hogy egy-egy találkozás, ünnepi alkalom elegendő, és máris a teljes megbékélés jegyében nyilatkozhatunk. A kézfogás elköteleződés egymás iránt, a folytonos összetartozás szimbóluma, nem külső látvány. A Bibliát lapozgató megtalálja a mélyebb jelképi tartalmát: a kéz gesztusai a belső emberről „tudósítanak”, az emberi érzelmekről. Az őszinteség, a meggyőződés nem hiányozhat.

A barátság életvitelre utal: kezet nyújtani a másoknak – másoknak az egyetértés kifejezése. Hívőknek az Istennek történő odaadás, melyet egyféleképpen lehet elfogadni. Vallások egymás közti dialógusában, az értelmezés határainak kimérésében ez a legmagasabb viszonyítási pont.

Péter apostol első levelében figyelmeztet: „Alázkodjatok meg az Isten hatalmas keze alatt, hogy annak idején megdicsőítsen benneteket”. Nem véletlenül kap hangsúlyt az alázatosság, az előrevivő cselekvésből, alkotásból, nélkülözhetetlen szereteterő, amelyről Krisztus keresztje tanúskodik, az áldozat Fája. És az őszinte párbeszéd miatt ne lehetne alkotás?

Különösen megfontolandó mindez, amikor a két pápát 11 évvel ezelőtt a szentek közé sorolta az egyház.

Fordította: P. Szőke János

† Tóth Sándor

hírek ..... információk

Csongrádon ötödik alkalommal került megrendezésre az élőzenés Virágvasárnapi Passió, amely a város hagyományos vallási ünnepévé vált. Az előadás alapjául szolgáló szöveggönyvet Ferentzi Kati, a csongrádi Színjátszó csoport vezetője írta, annak idején Tótsi Bálint plébános kérésére, aki egyben lektorként működött közre. A mű Jézus szenvedését mutatja be. A legutóbbi passiót az EWTN országos hálózatú katolikus televízióban Nagypénteken kétszer is bemutatták.

A mezőhegyesi Szent György Plébánia ma ünnepli alapításának 240. évfordulóját. Ez alkalomból az ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja 10 órakor a mezőhegyesi Szent György templomban.

Ma 16 órától az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban a Tatra-téri, illetve a szegedi Antióchia közösség tagjai közös előadásukat, a Rock-opera passiót mutatják be. Kórus és zenekar oratórikus formában jelenik meg az eseményen. Vezényel és a zenét szerezte: Szűcs Gergely. Minden érdeklődőt szeretettel várnak.

A „Szent pillantással: Fotókon a Magyar Katolikus Egyház tíz éve” című sajtófotó-kiállítás május 4-ig tekinthető meg a szegedi Dóm Látogatóközpontban. A kiállításon Merényi Zita és Lambert Attila, a Magyar Kurír munkatársainak alkotásai láthatók. A tárlat a Magyar Kurír kezdeményezésére jött létre, melyen tíz év képeit láthatjuk. Sokszor a magyar egyház ikonikus eseményeit, sokszor ellesett pillanatokat.

Május 5-én hétfőn 18 órától „Csodálatosnak alkotva ...” címmel a Katolikus Házban (Szeged, Dugonics tér 12.) beszélgetésre várják az érdeklődőket Ann és Briane Turley (USA, Nyugat-Virginia Állam) pro life önkéntes-házaspárral az emberi élet védelméről, mindarról a szolgálatról, amellyel a krízis várandósokat támogatják hazájukban. A beszélgetés és az előadás angol nyelven hangzik el magyar tolmácsolással. Az Egyházmegyei CsaládKözPont minden érdeklődőt szeretettel vár erre az alkalomra.

Május 10-én, szombaton 9.00 és 17.00 óra között „Reményben élni” címmel szentévi lelkinapot tartanak a szegedi katolikus megújulás tagjai a szeged-felsővárosi Szent Miklós templomban. Délelőtt Tokodi László domonkos szerzetes előadását hallgathatják a résztvevők, majd szentségimádás kezdődik közbenjáró imaszolgálattal. A program Kovács Zoltán, rószkei plébános előadásával folytatódik, majd Földi-Kovács Andrea előadása következik. A 15.45-kor kezdődő szentmisét Tokodi László mutatja be. A rendezvény ingyenes, egész nap lesz gyónási lehetőség. Az étkezésről mindenkinek magának kell gondoskodnia, de az ebéd elfogyasztására a plébánia ebédlőjében vagy a templomkert padjain lesz majd lehetőség.

Az Alsóvárosi Ferences Plébánia a Húsvét utáni időszakra szeretettel hív és vár segítőköt a szegénykonyhára. Jelentkezni az irodán lehet, vagy a 06 (62) 442-384-es telefonszámon.

„Aba-Novák” séta indul a Szegedi Dóm Látogatóközpont fogadóteréből május 10-én, szombaton 10.30-kor. A tematikus séta során először a Hősök kapuját díszítő, 1. világháború során elhunyt katonáknak emléket állító freskók kerülnek bemutatásra, majd a keresztelőkápolnává alakított Dömötör-torony történeti áttekintése és a festő díjnyertes alkotásainak részletes elemzése következik. A program időtartama 90 perc. A részvétel jegyváltáshoz kötött. Jegyek a Szegedi Dóm Látogatóközpont jegypénztárában (6720, Szeged Dóm tér 16.) vagy a jegy.hu internetes felületen vásárolhatók. Jegyár: 3.500,- HUF/fő.

A Szegedi Dóm Látogatóközpont szeretettel invitál minden kedves érdeklődőt egy borral kísért várostörténeti vezetésre a Szegedi Dóm nyugati tornyába. A 302 lépcsőfokon megközelíthető, 46 méter magasságban lévő kilátószintet elérve a főszerep az esti Szeged panorámájáé, a város történetéé, valamint a Pannonhalmi Bencés Főapátság és a Veszprémi Érseki Pincészet címzetes boraié lesz. Időpont: május 10., szombat 19.30. A program időtartama: kb.: 3 óra, ára: 12.500 HUF/fő. Az ár tartalmazza a toronybelépőt, az idegenvezetést, 2 pohár bort a Pannonhalmi Bencés Főapátság boraiból és 2 pohár bort a Veszprémi Érseki Pincészettől, valamint borkorcsolyát. Gyülekező a Látogatóközpont előterében. Jegyvásárlás: a Látogatóközpontban vagy a jegy.hu internetes felületen lehetséges. További információkról tájékozódhatnak a Látogatóközpont facebook oldalán, telefonon a +36-20-385-5061-es telefonszámon, vagy személyesen a jegypénztárban (Szeged Dóm tér 16.).

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató Módszertani Intézményrendszere és az ÁGOTA Alapítvány Országos Gyermekvédelmi Szabadegyetem és Konferenciát szervez Ágota Falvára május 13. és május 16. között. A szabadegyetem és konferencián a résztvevők plenáris- és szekció előadásokat, valamint pódium beszélgetéseket hallgathatnak meg, továbbá interaktív, a résztvevők aktív közreműködésére építő workshopokon és szakmai műhelyeken vehetnek részt. A négynapos szakmai rendezvény fókuszában a gyermekvédelmi szakellátás helyzete, kihívásai és jövőképe áll. A részvétel térítésmentes, de regisztrációhoz kötött, melynek határideje április 30. A Szabadegyetem és Konferenciára napi 700 fő jelentkezésére van lehetőség. A részletek a szenntagota.hu weboldalon olvashatók.

Kiss-Rigó László püspök várja azoknak a 18. életévüket betöltött férfiaknak a jelentkezését, akik hivatást éreznek arra, hogy papként vállaljanak lelkipásztori szolgálatot a Szeged-Csanádi Egyházmegye közösségében, az idén érettségiznek, vagy már korábban tettek sikeres érettségi vizsgát, valamint jó testi, szellemi, lelki állapottal rendelkeznek. Akik erre a szolgálatra vállalkoznak, felvételi kérelmüket kézzel írt levélben küldjék az alábbi címre: Kiss-Rigó László püspök, Szeged, Aradi vértanúk tere 2. Jelentkezési határidő június 1.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László
Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,
Cserny Szilvia, Karsai Örs,
† Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.